

Hinjska sekcija

Stanka Blatnik

Začelo se je tudi v Hinjah. Z jamarstvom, seveda. Pisalo se je leto 2010 in korajžni Hinjčan Franci je za rojstni dan prejel darilo. V lepo okrašeni kuverti je pisalo, da bo postal član Jamarskega kluba Novo mesto in da je vpisan v tečaj za jamarja pripravnika. Ker je bila to njegova tiha, skrita želja in ker fant ne pozna strahu, je tečaj opravil z levo roko. Z njim se je v nove dogodivščine podal tudi prijatelj in sosed Rafko. V roku treh mesecev sta s pomočjo Šinija imela dovolj izkušenj, kondicije in znanja, potrebovala sta le še dobro voljo kolegov jamarjev, ki so bili pripravljene z njima udejaniti tako pričakovani prvi spust na domačem terenu. Sredi sončnega julijskega dne se je tako ekipa spustila na ogled ene najlepših jam na Dolenjskem, to je Šolnovo brezno v Suhi krajini. Že priprave so potekale tako, da se je dobro vedelo, da bo to nekaj posebnega. Fotografiranje in moralni podpora pred spustom so sledile priprave na malico, ki je sledila, ko so polni novih doživetij prilezli spat na sonce. In res je bilo tako, pravzaprav je preseglo vse meje pričakovanja. Po vrnitvi iz 135 m globoke lepoticice navdušenju kar ni in ni bilo konca. S fotografijami so podkrepili svoje zadovoljstvo. Prečudovite ponvice, prek 30 m visoka, povsem zasigana zadnja stena, pa bele »cvetače«, na dnu pa ogromno jezero s tako bistro vodo ... Veselja in nepopisne sreče je bilo toliko, da jim še malica ni teknila. Suhokranjska lepoticica jim je zlezla pod kožo tako močno, da od vznemirjenja tisto noč tudi spanca ni bilo.

Hinjska sekcija na poti proti Šolnovemu breznu. FOTO DAMIJAN ŠINIGOJ

Sledil je novi val obljub, da gremo prihodnje leto na tečaj tudi mi. Od tistih »mi« sta prihodnjo pomlad res zakorakala v klub tudi Francijeva žena Stanka in Andrej iz Lazine. Opravila sta klubske izpiti in postala jamarja pripravnika. Začetni spusti so bili za Stanko kar zahtevni, Andreja pa se je zaradi njegove hitrosti prijel vzdevek »kaskader«. Oba sta hitro postala zasvojena z lepotami podzemlja, tako da je ekipa hitro začela delovati kot tim.

Ker je v slogi moč, zdaj drug drugega spodbujamo k novim akcijam in jamarskim podvigom. »Hinjska sekcija«, kot nas imenujejo kolegi iz kluba, se trudimo, kolikor nam le čas dopušča, da bi naše lepo podzemlje še bolj raziskali. Včasih nove »polšne« kopljemo kar tako, za krepitev mišic, včasih pa je trud zelo poplačan. O naših prizadevanjih pa žal velikokrat širša javnost ne izve, ker smo veliko bolj pridni pri raziskovanju kot pri pisanju. Lani smo na območju Hinj odkrili kar nekaj novih jam. Prva je bila Andrejeva jama, ki nas še vedno čaka, da nam pokaže, kaj vse skriva na drugi strani ožine, tam nekje pod 20-timi metri. Druga je bila Škratкова jama, v katero nas je ob odkritju lezlo prek 10 jamarjev. Lazili smo tudi po drugih suhokranjskih jamah, ki so že registrirane, a obiska vredne. Predvsem lepa je tudi 30 m globoka Kristalna jama nad vasjo Prevole.

V teh dveh letih smo se jamarji iz novomeškega kluba ogromno družili in sklepali nova prijateljstva. Ob jamarskih akcijah v Hinjah pa so udeleženci spoznavali tudi druge lepote suhokranjskih vasi in videli veliko novega in lepega. Naši sicer revni kraji na koncu vsakemu pustijo svoj lepi pečat.

Že dve leti zapored prvo nedeljo v oktobru, ob tradicionalnem pohodu iz Žužemberka v Hinje, skrenemo s poti do Kantečega skedenca, kjer prikažemo jamarski spust in vsakič kakšnega junaka celo spustimo v približno 25 m globoko dvorano. Torej, jamarstvo živi tudi v Hinjah. In glede na vse naše korajžne male firbce se za prihodnost jamarstva v Hinjah ni bati.

Hinjsko sekcijo JKNM sestavljamo Franci in Stanka Blatnik, Andrej Jaklič in Rafko Hočevar.

Franci Blatnik in Andrej Jaklič v Joškovem breznu, 2012. FOTO BORIVOJ LADIŠIČ